

Til nr. 8

(§ 54, stk. 2)

Fastlæggelse af normer og standarder er en tidskrævende proces. Den tekniske udvikling vil derfor i visse tilfælde kunne medføre, at normer og standarder ikke kan anvendes på det nyeste udstyr og de nyeste arbejdsmetoder, eller at anvendelsen ikke muliggør de løsninger, som er de bedste i sikkerhedsmæssig eller sundhedsmæssig henseende, og som derfor bør vælges i henhold til ALARP-princippet ("As Low As Reasonably Practicable"). I disse tilfælde er det tilladt at fravige de pågældende normer og standarder. Det er en forudsætning, at virksomheden sikrer og dokumenterer, at den valgte løsning opfylder forudsætningerne i stk. 2.

ALARP-princippet er nærmere uddybet i de almindelige bemærkninger til den nugældende offshoresikkerhedslov, der i bredt omfang er baseret på princippet om, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici skal nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, jf. bl.a. lovens §§ 10 og 23.

Til nr. 9

(§ 55, stk. 2)

For at indvirkning af helbredsundersøgelser af de ansatte samt arbejdsmedicinske, arbejdshygiejniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene på de ansattes indtægt og arbejdstid skal være på det samme niveau offshore som på land, foreslås offshoresikkerhedsloven ændret i overensstemmelse med arbejdsmiljøloven. Tidligere har reglen været på bekendtgørelsesniveau, jf. f.eks. de gældende bekendtgørelser nr. 681 af 24. juni 2005 om beskyttelse mod udsættelse for vibrationer i forbindelse med arbejdet på havanlæg, bekendtgørelse nr. 54 af 31. januar 2006 om beskyttelse mod udsættelse for støj i forbindelse med arbejdet på havanlæg og bekendtgørelse nr. 263 af 27. marts 2006 om beskyttelse mod udsættelse for asbest i forbindelse med arbejdet på havanlæg. Der vil blive foretaget de nødvendige ændringer i de nævnte bekendtgørelser, som følge af denne foreslåede lovændring.

For at retstilstanden skal være den samme offshore som på land, dog tilpasset de særlige forhold offshore, således at den ansatte ikke kommer til at betale for undersøgelser, foreslås offshoresikkerhedsloven ændret i overensstemmelse med arbejdsmiljøloven.

Til nr. 10

(§ 70, stk. 3)

Det foreslås, at overtrædelse af § 13, stk. 1, 2. pkt., og § 16 ligeledes kan gøres strafbart. Det gøres strafbart, hvis ansatte ikke medvirker til, at de foranstalt-

ninger, der træffes for at reducere sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, virker efter deres hensigt. Det gøres ligeledes strafbart, hvis ombordværende ikke følger de procedurer, som er fastsat for arbejde og ophold på anlægget, og ikke respekterer de foranstaltninger, som er truffet vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold. Dette svarer til retstilstanden under den tidligere havanlægslov samt retstilstanden på land i medfør af arbejdsmiljølovens § 82, jf. §§ 28 og 29.

Til nr. 11

(§ 70, stk. 5)

Det foreslås, at der under visse betingelser indføres en skærpelse af de ansattes strafansvar. Bestemmelsen indebærer, at det anses for en skærpende omstændighed ved udmåling af straf efter § 70, stk. 3, nr. 1, hvis ansatte forsætligt eller groft uagtsomt overtræder lovgivningens bestemmelser om

- anvendelse af personlige værnemidler,
- anvendelse af udsagningsforanstaltninger,
- anvendelse af beskyttelsesudstyr eller sikkerhedsforanstaltninger,
- anvendelse af forsvarlige arbejdsmetoder eller
- certifikater til kran og gaffeltruck.

Det er dog en forudsætning for strafskærpelse efter stk. 5, at såvel arbejdsgiver som den driftsansvarlige virksomhed har opfyldt deres pligter efter lovens kapitel 2 og 4. Denne ordlyd afviger fra arbejdsmiljølovens tilsvarende bestemmelse om skærpelse af de ansattes strafansvar. Dette skyldes, at arbejdsgiver og den driftsansvarlige virksomhed offshore har fordelt de pligter, som på land efter arbejdsmiljøloven alene påhviler arbejdsgiveren. Det skal således være en forudsætning for skærpelse af den ansattes strafansvar, at såvel den driftsansvarlige virksomhed har stillet personlige værnemidler til rådighed, som at arbejdsgiveren har givet instruktion og ført tilsyn med overholdelse af kravet om anvendelse af personlige værnemidler. Det er ligeledes den driftsansvarlige virksomhed, der er ansvarlig for indretning af arbejdsstedet, herunder af udsagningsforanstaltninger, hvorfor det ikke altid blot kan være afgørende, hvorvidt arbejdsgiveren har opfyldt sine forpligtelser efter lovens §§ 10 og 35. Både den driftsansvarlige virksomhed og arbejdsgiveren skal have opfyldt sine forpligtelser over for den ansatte i medfør af lovens kapitel 2 og 4, svarende til arbejdsgiverens forpligtelser i arbejdsmiljølovens kapitel 4, for at den ansattes strafansvar kan skærpes.

Det er således en betingelse for anvendelse af strafskærpelsen over for ansatte, at såvel arbejdsgiveren som den driftsansvarlige virksomhed har opfyldt alle sine forpligtelser efter lovens kapitel 2 og 4, herunder at der er sørget for at arbejdsforholdene er sikker-